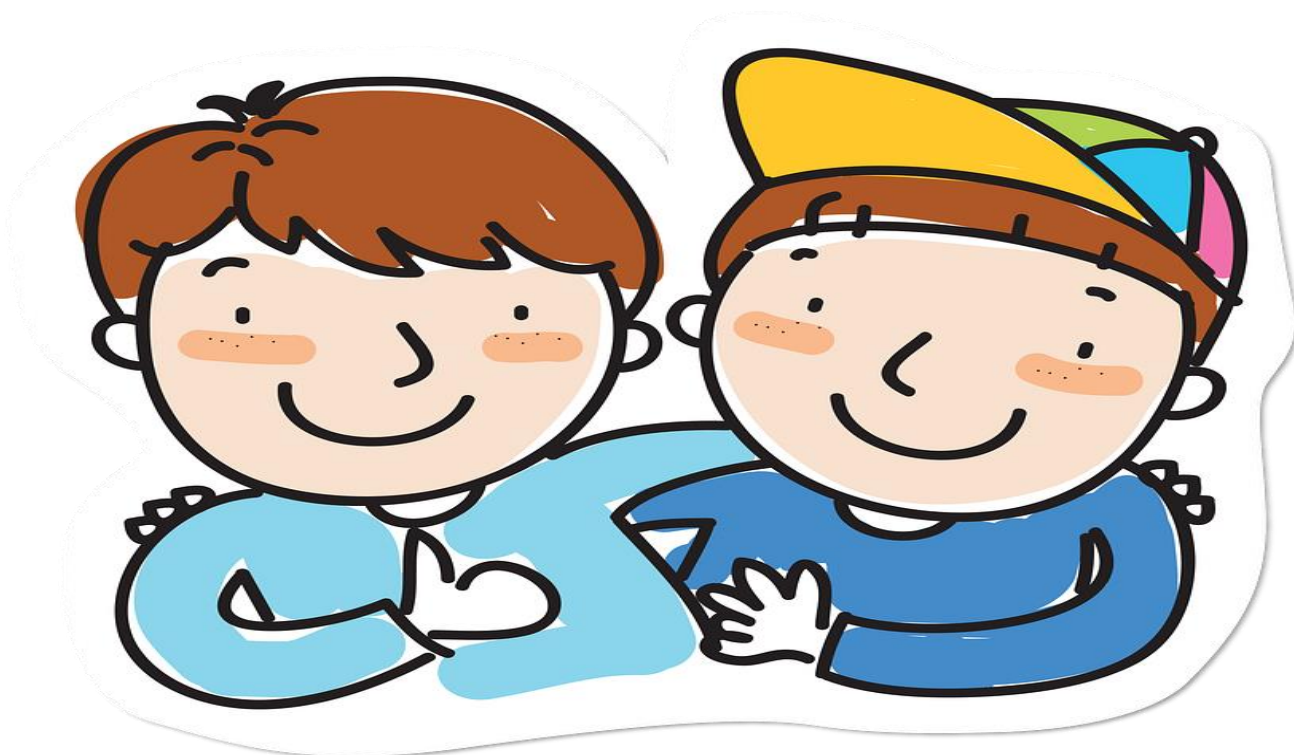

[Skriv her]

Evaluering af Spindegårdens styrkede pædagogiske læreplan 2023

[Skriv her]

Indhold

Overordnede overvejelser i forhold til den samlede evaluering	3
Børnefællesskabet i Spindegården	3
Evalueringer fra Børnehaven	6
Social udvikling	6
Natur, udeliv og science.....	7
Krop, sanser og bevægelse	8
Kultur, æstetik og fællesskab	10
Evalueringer fra Vuggestuen.....	12
Natur, udeliv og science.....	12
Krop, sanser og bevægelse	13
Krop, sanser og bevægelse	14

[Skriv her]

Overordnede overvejelser i forhold til den samlede evaluering

I vores evaluering af Spindegårdens styrkede pædagogiske læreplan, har vi efter et genbesøg af læreplanen valgt at sætte fokus på forskellige læreplanstemaer. Vi har valgt at tage udgangspunkt i praksisfortællinger fra hverdagen. Praksisfortællinger som illustrerer, hvordan vi hele tiden lærer og udvikler vores pædagogik. Vi har taget udgangspunkt i 3 centrale spørgsmål, som vi arbejder med i den daglige pædagogiske praksis. Det er også disse tre punkter, vi vil benytte som evalueringsparametre:

- *Hvad får børnene ud af det? (læringsmiljø)*
- Hvordan kan vi se det?
- *Hvad skal vi lære for, at børnene kan lære?*

Til en start, vil vi gerne sætte nogle ord på vores overordnede læringsforståelse i Spindegården. Vi vil gerne uddybe vores forståelse af et **børnefællesskab**, som blandt andet omhandler vores overvejelser omkring de læringsmiljøer, der stilles til rådighed for vores børn – både implicit og eksplicit.

Børnehaven og vuggestuen har arbejdet med evalueringen af læreplanstemaerne ud fra praksisbeskrivelser. Den enkelte stue har lavet en beskrivelse og forholdt den til de 3 centrale spørgsmål. Herefter er det blevet fremlagt i plenum hvorefter resten af gruppen har givet feedback.

Børnefællesskabet i Spindegården

I Spindegården bestræber vi os på at skabe et pædagogisk læringsmiljø, der giver alle børn mulighed for at trives, lære, udvikle sig og dannes gennem børnefællesskabet.

I Spindegården arbejder vi med at inddrage børnene i dagens daglige rutiner, så alle børnene har forskellige muligheder for at kunne deltage i det store og mindre fællesskab, så børnene oplever sig selv som værdifulde og ligeværdige. Vi anser de daglige rutiner som vigtige, især fordi der er mange gentagelser, så

[Skriv her]

børnene kan opleve tryghed i at øve sig og opnå en færdighed. Det kan være motorisk, socialt, sprogligt eller i styrkelse af barnets selvhjulpethed. I alle de læringsanledninger vi oplever igennem dagen, sammen med børnene, tager vi udgangspunkt i det enkelte barn og understøtter dette, vi bliver klogere på barnets læringspotentiale når vi er i forskellige anledninger til dels både strukturerede og i de fire ovennævnte læringstemaer. Vi bestræber vi os på at skabe *sammenhæng* og *rytme* i hverdagen, således, at vores faglighed kommer til udtryk for barnets positive udvikling, og barnets læring i forskellige sfærer.

Indsamling af data bruger vi fremadrettet til at hjælpe det enkelte barn til bedre at kunne håndtere de udfordringer, der måtte være i forhold til barnets allerede udviklede kompetencer.

Eksempelvis tilrettelægger vi vores arbejde, så børnene er aktive i forhold til at hente mad i køkkenet, præsentere denne for de andre børn og dække bordene. Her arbejdes der med motorikken, det at kunne koncentrere sig – ved at høre efter hvad maden indeholder og videregive- og formidle dette til de andre børn. Børnene er meget stolte når de har præsenteret dagens menu for deres venner, og når de har husket det den lange vej fra køkkenet og op til stuen. Vi understøtter børnene løbende med at hjælpe hinanden, og støtter børnene når det bliver svært, at huske – hvad var det nu lige vi skulle spise, eller at sige noget højt foran de andre børn. Vi italesætter fællesskabet og at vi hjælper hinanden. Det gør vi bl.a. når vi er færdige med en leg eller med at spise, vi spørger højt "*hvad tager du fra fællesskabet?*" og børnene minder til dels både hinanden om det, men også nye voksne kan blive spurgt af børnene.

I vuggestuen er børnene altid aktiv deltagende i alle de daglige rutiner vi har i hverdagen, og vi arbejder med at tydeliggøre vores læringsmål i disse. Børnene er altid med til at hente maden i køkkenet, vasketøj eller andet fra vores depot i kælderen. Børnene vokser og bliver mere modige, og de hjælper hinanden med at fortælle, at der ikke er noget at være bange for (f.eks. når de henter noget i kælderen) eller siger til hinanden; "*det kan du godt*". Når maden er hentet, deltager børnene i borddækningen og understøttes i at være selvhjulpne, alt efter alder. Vi har fokus på, at børnene har den nødvendige tid til at lære og at læringen foregår individuelt. Det ser vi bl.a. når vi tager tøj af og på, skal gå på tur, er på legepladsen eller leger i et afgrænset læringsrum. Vi understøtter børnene i at kunne selv og vi støtter også børnene i, at hjælpe hinanden, at være gode venner og bede om hjælp hvis der er noget der er svært. Vi begynder så småt at tale om "*Fri for mobberi*" i vuggestuen, hvor vi starter med at aflæse hinandens ansigtsudtryk og derigennem følelser. Netop det, videreudvikler vi på i børnehaven, hvor vi ender med børn der kan aflæse hinanden, hjælpe hinanden (og sig selv) videre fra en konflikt, og lære at være obs på deres venner.

[Skriv her]

Vi skaber både tillid i det børnefællesskab der er på stuerne, men også de børnefællesskaber der opstår på tværs af stuerne. I denne tillid skaber vi tryghed for det enkelte barn således, at læringen kan blomstre og barnet kan udvikle sig i positiv retning.

[Skriv her]

Evalueringer fra Børnehaven

Social udvikling

Praksisbeskrivelse

Personalet på stuen har i en længere periode observeret på en større gruppe drenge, der leger meget voldsomt. De har en udfordring i at give plads til hinanden og udvise empati over for hinanden, når legen går galt.

Personalet på stuen beslutter sig for at inddrage "Fri for mobberi". I den forbindelse udvælger de nogle lege og samarbejdsregler, som leges ugentligt med voksen deltagelse, for at kunne understøtte det sociale samspil.

Efterfølgende er der evaluering med børnene (i forhold til hvilke lege de synes er sjove eller kedelige), med henblik på at fastholde lysten, og glæden ved deltagelsen i legen.

De voksne fastholder nogle gange lege for genkendelighed, samt muligheden for at kunne udvikle legene, men skifter lidt i forhold til børnenes ønsker og behov.

Hvad får børnene ud af det?

Gruppen lærer via legene at samarbejde, aflæse og hjælpe hinanden, hvilket de voksne også observere kommer til syne i andre situationer i løbet af dagen, hvor børnene bliver bedre til at hjælpe hinanden, og de oplever, at de gennem legene også får nye relationer.

Hvordan kan vi se det?

Børnene bringer legene med ud på legepladsen, og de inviterer børn fra andre stuer med ind i legene. Hermed styrker de ikke kun de gamle relationer, men formår via legene at skabe og styrke nye.

[Skriv her]

Personalet oplever ligeledes en større empati når legene går galt. De trøster selv, siger undskyld eller henter en voksen

Hvad skal vi lære, for at børnene kan lære?

Vi skal have fokus på at hjælpe børnene med at rammesætte deres fælleslege. Det gør vi blandt andet ved at være aktivt deltagende i børns leg, være engageret og stå til rådighed hvis det bliver svært. Når vi hjælper dem med at rammesætte, altså lave tydelige regler og klare aftaler i fælleslegene, så frigiver det overskud for børnene til at fokusere på andre ting, så som konfliktløsning, overskud til at invitere andre ind i legen og udvikling af empati.

Vi skal have fokus på, at mange børn i dag har svært at lege, især fælleslege, og i den proces skal vi være karavanefører og hjælpe dem.

Natur, udeliv og science

Praksisfortælling:

Det er sommer og stuen har skovuge. Børnene ville gerne på stranden som ligger 10 min. gang fra skoven. En dreng står oppe ved nogle hybenbuske og er meget optaget af noget. En voksen går op for at høre hvad han har fået øje på.

Drengens øjne stråler og han peger på busken og siger "Se, se alle bierne i blomsterne".

Den voksne spørger, "hvad tror du de laver nede i blomsten?". I mellemtiden er der kommet flere børn til og drengen svarer, "de suger honning"

Den voksne forklarer, at det er nektar og pollen som bierne roder rundt i blomsterne for at samle.

Drengen viser og forklarer de andre børn, hvad bierne laver.

Den voksne spørger børnene, "ved I hvor bierne flyver hen, med det de samler"?

Et andet barn siger, "de flyver til bistaderne".

Drengen siger, "de flyver til bikuben, hvor dronningen passer på det"

[Skriv her]

Den voksne fortæller, at de begge har ret.

Herefter begyndte børnene at stille mange spørgsmål, og de brugte lang tid på at betragte bierne.

Vi bliver alle enige om, at vi vil undersøge meget mere omkring biernes forunderlige liv.

Hvad får børnene ud af det?

Science-delen i den styrkede pædagogiske læreplan handler bl.a. om at få en begyndende forståelse for nogle af de sammenhænge og lovmæssigheder, som børn senere skal kunne begribe. Med undersøgende aktiviteter i naturen, får børnene mulighed for at tage afsæt i deres egne spørgsmål og erfaringer og samtidig opnå en konkret og håndgribelig ny indsigt.

Hvordan kan vi se det?

Da interessen for bierne var vagt, stillede spørgsmålene sig i kø og børnene giver udtryk for at de gerne vil vide meget mere om bierne. Hvordan de laver deres honning? Hvor mange blomster besøger de inden de flyver hjem? Hvorfor stikker de? Osv.

Hvad skal vi lære, for at børnene kan lære?

Vi skal lære at undre os sammen med børnene. Vi skal finde passende spørgsmål sammen med børnene og finde svar på spørgsmålene på nettet og i bøger. Vi skal lytte til børnene, og tage udgangspunkt i hvad børnene vil vide om bier.

Vi vil undersøge, skabe, sanse, udforske og lege os til viden om bier og deres liv.

Bagefter tager vi ud og finder svarene sammen, ved at se på, hvad bier gør i den virkelige verden.

Ved at undre os sammen med børnene, undersøge verden og bliver klogere derpå, giver vi børnene en bevidst om, at de gennem deres refleksioner og spørgsmål, kan udvikle og blive kompetente på deres eget liv.

Krop, sanser og bevægelse

[Skriv her]

Praksisfortælling:

Efter morgensamling begynder aktiviteterne på stuen, og denne dag er der fokus på at bruge kroppen. Vi deler børnene op i hold med 6 til 7 stykker i hver gruppe, og vil skiftevis prøve at deltage i børneyoga. Der er lagt yogamåtter frem i en rundkreds, og på gulvet ligger en bunke kort med øvelser. Hvert barn starter med at vælge et kort, og når alle har valgt, samles de sammen igen. Herefter prøver vi i fællesskab at lave f.eks. "slangen, hunden, tigreren" mf. Det er svært, men også sjovt, og alle deltager så meget man har mod til. Det er også ok at være perifer i starten, og så komme med når det føles trygt. Både børn og voksne griner. Det er sjovt at se, hvor længe man kan stå i de forskellige positioner. Og for hver gang vi prøver, er alle lidt mere modige og friske på at deltage.

Hvad får børnene ud af det?

Børnene oplever et fællesskab ved yogaaktiviteten, ved at bruge kroppen og bevæge sig sammen med sine kammerater og med de voksne. De får brugt deres fantasi, deres fysiske styrke og deres erfaring og mod. De kan spejle sig i hinanden, hvad kan du og kan/tør jeg også. De mærker kroppen, både dens begrænsninger og overraskes af hvad den kan. De ældste børn oplever sig kompetente, og hjælper de mindre. De får også brugt den vestibulære, taktile og muskel-led sansen, der har stor betydning for den motoriske udvikling.

Hvordan ser vi det?

Vi ser det ved, at alle deltager i det omfang, de har mod på. Barnet udvikler kendskab, tryghed og ro til at bruge kroppen. Vi oplever, at børnene efterfølgende spørger ind til og ønsker gentagelse af forløbet. Efterfølgende bliver aktiviteten inddraget i lege på stuen, hvilket vi tolker, er et udtryk for at aktiviteten er sjov og giver mening. Vi ser også, at de større børn hjælper de mindre med at vælge kort, i forhold til hvilke der er sværere at deltage i.

Hvad skal vi lære for, at børnene lærer?

Vi skal lære, at gentagelse og eget engagement smitter af på børnenes engagement. Vi skal vise vilje til at indgå i og bidrage til fællesskabet sammen med børnene. At bevægelse, og det at bruge kroppen og sanserne, er med til aktivt at udforske kroppens muligheder i et inkluderende fællesskab. Når vi hjælper børnene med at få et større kendskab til deres krop, så giver vi dem også nye erfaringer, som de kan bruge i

[Skriv her]

deres leg og relationer. Disse erfaringer kan hjælpe dem med at stimulere deres eget nervesystem. Derfor er det vigtigt, at vi hele tiden udvider og stimulerer børnenes fysiske, motoriske og sanselige udvikling.

Kultur, æstetik og fællesskab

Praksisfortælling

Vi holder formiddagssamling, og sidder og snakker om påske. Vi snakker blandt andet om hvorfor og hvordan mange holder påske.

En pige fortæller, at hun skal til fest i weekenden. De skal gemme æg i haven og bagefter holde en stor middag, hvor der kommer mange gæster. Flere børn fra stuen byder ind og fortæller, at de skal til påskefrokost. En voksen fra stuen fortæller, at man til påske kan lave gækkebreve. Hun fortæller, hvad et gækkebrev går ud på og slutter samlingen af med at spørge, om der er nogle der har lyst til at klippe gækkebrev i dag. Flere børn siger "ja" og aktiviteten går i gang med det samme.

Der er en af drengene der siger at han vil skrive sit navn med prikker, så hans mormor skal gætte hvem det er fra.

Hvad får børnene ud af det:

Børnene lærer om kultur, set ud fra flere aspekter, og gennemgår derudover en æstetisk læreproces. Gennem en kreativ proces bearbejder de indtryk og skaber et æstetisk udtryk, hvorigennem de udvikler en ny forståelse.

Den æstetiske læreproces indeholder en særlig form for erkendelse, hvor følelse og fornuft, krop og intellekt, udgør de indbyrdes forbundne dele, og hvor den æstetiske læreproces igangsættes ved en sansepåvirkning eller indre impuls.

Derudover mærker de følelsen af medbestemmelse, og følelsen af at blive hørt. At byde ind med noget, som andre viser interesse for.

Og de oplever også glæden ved selv at udvikle noget og glæden ved at give.

[Skriv her]

Hvordan kan vi se det:

Vi kan se hvordan en ide opstår, og hvordan der hurtigt er flere interesserede, som spørger ind til traditionen påske og gækkebreve, samt interessen for hvad man kan lave af forskellige ting til påske.

Vi kan se, at de får en fælles interesse. De skaber et fællesskab omkring noget, og vil alle sammen gerne prøve at udforske det nye "fælles tredje".

De får en følelse af at gøre noget sammen som gruppe. De får ideer fra hinanden, og hjælper hinanden med at finde på hvordan fx gækkebrevene kan se ud, og hvad der skal stå på dem.

Mange vil gerne lave flere gækkebreve, så vi også kan pynte op på stuen og kigge på de fine ting vi har lavet.

Hvad skal vi lære for at børnene kan lære:

Vi skal lære at være omstillingsparate. Følge børnenes spor, og initiativer, gribe og udfolde den gode ide.

Improvisation ifølge Sawyer:

1. "Yes and...." Henviser til det grundlæggende relationelle aspekt med den indbyggede uforudsigelighed, der er et vilkår for improvisation i menneskelige handlinger. Udfordringen er at kunne gribe og acceptere, og ikke afslå de udspil ens medspiller kommer med, men derimod med åbenhed gribe og intuitivt respondere på øjeblikkets potentielle muligheder.
2. "Dont write the script in your head", handler om at frigøre sig fra sin kontrollerende bevidsthed for nysgerrigt at søge mod opdagelsen af nye landskaber.
3. I "listen to the Group mind" peges der på det mellemmenneskelige potentiale, der potentielt ligger i den kollektive udvikling af improvisatoriske færdigheder, hvor deltagerne i et gensidigt samspil skaber noget nyt og uforudset.

Det komplekse samspil mellem planlægning og planløshed.

[Skriv her]

Evalueringer fra Vuggestuen

Natur, udeliv og science

Praksisfortælling:

Vi er på legepladsen.

En edderkop kommer "løbende" hen over fliserne på legepladsen.

Et barn får øje på den og siger til de andre, se en edderkop.

Edderkoppen stopper op og vi kan se alle dens ben.

En voksen finder en lille pind og puffer forsigtig til den, så den "løber" videre.

- *Hvor mon den skal hen?*
- *Måske hjem!*
- *Den løber stærkt!*

Pludselig kan vi ikke se edderkopen, den er væk. Et barn rykker sig lidt, hov der er edderkopen.

Den er helt krøllet sammen.

Vi taler om, at en af os måske er kommet til at træde på den, så nu er den død. Det er, hvad der kan ske, når der både er mennesker og edderkopper på legepladsen.

Et barn siger - biller kan også være døde.

Et andet barn prikker lidt til den og et tredje barn tager edderkopen op i hånden.

En voksen spørger, om der er nogen der kender en der er død.

Et barn siger - min kat er også død, den er oppe - barnet kigger op på himlen og går derefter ligesom de andre børn, videre med noget andet.

Hvad får børnene ud af det?

Fælles opmærksomhed om de små væsner. Edderkoppen bliver et fælles tredje, og skaber grundlag for en fælles refleksion.

Læring om edderkopper. Den kan løbe stærkt. Man kan nemt komme til at klemme dem. Når de er døde, er de helt krøllet sammen.

[Skriv her]

Andre små dyr kan også være døde.

Hvordan kan vi se det?

Barnet/børnene er deltagende og byder ind fysisk og/eller verbalt.

Sætter ord på døden, noget med "Himlen"

Hvad skal vi lære, for at børnene kan lære?

Være gode til at fange og følge barnets spor. Gennem en fordomsfri samtale hjælper vi børnene med at udvide deres horisont. Vi skal være undersøgende sammen med børnene.

Krop, sanser og bevægelse

Praksisfortælling:

Fire af de store vuggestuebørn, befinder sig en formiddag i vuggestuens tumlerum, hvor der er taget et par store skumpuder frem. Alfred på 2 år forsøger at kravle op på den højeste pude, men det er lidt af en udfordring for ham. Alfred går lidt tilbage, og tager tilløb for at kravle op ad puden, og det lykkes ham at komme helt op.

Når Alfred er på toppen af puden, hopper han ned igen på en madras. De andre børn i tumlerummet lægger mærke til ham, og forsøger derefter at gøre det samme. De andre børn i tumlerummet har svært ved at komme op ad den høje skumpude, og et af dem vælger at skubbe en mindre skumpude hen til den høje pude, så det er nemmere at kravle op. Alfred begynder at flytte puden længere væk fra madrassen når det er hans tur, og hopper endnu længere hver gang. En af gangene flytter Alfred skumpuden en tand for langt, og han lander ikke på madrassen. Han rejser sig op igen og skubber skumpuden lidt tættere på madrassen igen.

Hvad får børnene ud af det:

Alfred udfordrer egen krop, ved at teste sin grænse for hvor langt han kan hoppe fra pude til madras. Ved at udfordrer sig selv bliver Alfred mere bevidst på, hvordan han skal bruge sin krop, og hvordan han skal positionere sig for at hoppe langt. Ved at være opmærksom på sine omgivelser og sine muligheder, eksperimenterer Alfred også med hvordan han kan bruge sin krop for at komme op på den høje pude.

[Skriv her]

Udover det, så er legen også med til at forbedre børnenes problemløsning og logiske tænkning. Dette ses bl.a. når et af børnene i tumlerummet bruger en mindre skumpude, for at klatre op på den høje skumpude.

Hvordan kan vi se det?

Det er vores opgave at sørge for at skabe et læringsmiljø som understøtter børnenes motivationen for at bruge deres krop på forskellige måder, og være mere kropsbevidste.

Ved at være opmærksomme på det som fanger børnenes interesse, kan vi hjælpe børnene med at udvikle legen, og skabe et læringsrum som vækker børnenes lyst til at bruge deres krop på forskellige måder.

Dette praktiserer vi f.eks. ved at give børnene i tumlerummet plads til at bruge deres fantasi med de redskaber vi stiller i rummet, hvorefter Alfred finder på hoppelegen, og den derefter udvikles til en større leg sammen med de andre børn. Her guider vi børnene i tumlerummet til at være mere opmærksomme på hinanden, vente på tur og passe på hinanden.

Hvad skal vi lære for at børnene kan lære?

Vores rolle som pædagoger er bl.a. at skabe en tryk og kompetenceudviklende hverdag for børnene. Dette kan gennemføres ved, at være mere bevidst omkring de forskellige måder barnet kan udvikle sig kropsmæssigt. Vi skal vide, hvordan vi kan bidrage til denne udvikling, f.eks. ved at skabe lege og aktiviteter, men vi skal også være opmærksomme på hvordan hverdagsituationerne kan have indflydelse i børnenes udvikling og kropsbevidsthed.

Krop, sanser og bevægelse

Praksisfortælling:

Vi er færdige med samling og det er tid til den planlagte formiddagsaktivitet. Vi voksne kunne godt tænke os at få noget kreativ udsmykning på stuen og har haft i tankerne at lave et stort træ sammen med børnene.

Vi deler børnene op i 2 grupper, ved to borde. På det ene bord bliver der taget tusser og farveblyanter frem og det andet, maling.

På bordet med malingen, er det planlagt at børnene skal lave små sommerfugle og blade af håndaftryk. De får lov selv at vælge en eller to farver, og så maler den voksne på deres hænder og hjælper dem med at lave

[Skriv her]

2 håndaftryk op mod hinanden, så det ligner vinger.

Det ender med, at vi efter endt aktivitet, oplever at børnene fortsætter med at lave håndaftryk. De sidder selv og maler på sine egne og hinandens hænder og hjælper hinanden med at lave flere håndaftryk.

Selv de børn der ikke havde lyst til at få lave håndaftryk, sad ved bordet og fulgte med i hvad de lavede.

Efterfølgende har vi haft forældre, der har spurgt ind til den pågældende aktivitet, fordi børnene hjemme har snakket om, at de har lavet håndaftryk og sommerfugle i vuggestuen.

Hvad får børnene ud af det?

Børnene får stimuleret deres taktile sans, som til tider godt kan være lidt udfordret, hvis man fx har svært at have noget på fingrene.

De bliver inspireret af de voksnes handlinger og vil prøve selv. De får skabt et fællesskab omkring bordet, ved at hjælpe hinanden med at male hænder og laver aftryk.

Hvordan kan vi se det?

De får øvet deres finmotorik ved at holde på penslen og selv male deres hænder og aftryk. De finder glæde ved aktiviteten, og viser det ved at ville det hele flere gange. De børn som var trygge ved aktiviteten, giver de andre mere mod, og flere får lyst til at prøve.

Hvad skal vi lære, for at børnene kan lære?

I dette tilfælde skal vi invitere de "utrygge" børn med til bordet, selvom de ikke har lyst til at deltage, men så de kan observere de andres glæde ved at male på hænderne og derved måske på sigt give dem lyst til at prøve.

Når vi følger børnenes spor, opdager vi også, hvad det er, de er mest optaget af.

Den taktile udfordring, gav en åbning til fællesskabet og stimuli af mere sanselig karakter